

1 до солунян

¹ Павел, та Сильван, та Тимотей до церков Солунських.у Бозі Отці і Господі Ісусі Христі: Благодать вам і мир од Бога Отця і Господа Ісуса Христа. ² Дякуємо Богові всякого часу за всіх вас, роблячи спомин про вас у молитвах наших, ³ без перестану згадуючи ваше діло віри, і працю любови, і терпінне уповання на Господа нашого Ісуса Христа перед Богом і Отцем нашим, ⁴ знаючи, братте Богові любе, вибранне ваше. ⁵ Бо благовісте наше не було до вас у слові тільки, а і в силі, і в Дусі святаму, і в великій певноті, яко ж і знаєте, які ми були між вами задля вас. ⁶ І ви стали послідувателями нашими і Господніми, прийнявши слово в великому горю з радощами Духа святаго, ⁷ так що ви стали ся взором усім віруючим у Македонії і Ахаї. ⁸ Од вас бо промчало ся слово Господне не тільки в Македонії і Ахаї, та й у всяке місце віра ваша в Бога пройшла, так що не треба нам що й казати. ⁹ Вони бо самі про нас звіщають, який вхід мали ми до вас і як ви обернулись до Бога од ідолів, служити Богу живому і правдивому, ¹⁰ і ждати Сина Його з небес, котрого воскресив з мертвих, Ісуса, збавляючого нас від наступаючого гніва.

2

¹ Самі бо знаєте, братте, про вхід наш між вас, що не марно він став ся; ² ні, пострадавши перед тим і дознавши зневаги, як знаєте, в Филипах, зосьмілились ми в Бозі нашому глаголати до вас благовісте Боже з великою боротьбою. ³ Утішенне бо наше (було) не від лукавства, ані від нечистоти,

ані в підступі, ⁴ а яко ж ми вибрані від Бога, щоб повірити нам благовісте, так ми й глаголемо, не як ті, що людям догоджують, а Богу, що розвідує серця наші. ⁵ Школи бо не було в нас лестивого слова до вас, яко ж знаєте, ані думки зажерливої: Бог свідок. ⁶ Не шукали ми ні від людей слави, ні од вас, ні од інших, можучи в повазі бути, яко Христові апостоли. ⁷ Ні, ми були тихі серед вас. Як мамка гріє діток своїх, ⁸ оттак, бажаючи вас, мали ми щиру волю, передати вам не тільки благовісте Боже, та ще й свої душі, тим що ви були нам любі. ⁹ Згадайте бо, братте, труд наш і працю: ніч бо і день роблячи, щоб нікого з вас не отяготити, проповідували ми вам благовісте Боже. ¹⁰ Ви свідки і Бог, як преподобне, і праведно, і непорочне ми обертались між вами віруючими, ¹¹ яко ж знаєте, що ми кожного з вас, як батько діток своїх, утішали і розважали, і свідкували; ¹² щоб ви ходили достойно перед Богом, що покликав вас у своє царство і славу. ¹³ Того ж то й дякуємо Богові без перестану, що ви, прийнявши слово проповіді Божої від нас, прийняли не яко слово чоловіче, а (яко ж справді є,) слово Боже, котре й орудує в вас віруючих. ¹⁴ Ви бо, братте, стали послідувателями церквам Божим, що в Юдеї в Христі Ісусі, тим що й ви пострадали від своїх земляків, як і вони від Жидів, ¹⁵ що вбили й Господа Ісуса і своїх пророків, і нас вигнали, й Богу не вгодили, і всім людям противні, ¹⁶ що забороняють нам глаголати поганам, щоб спасли ся, щоб сповнились гріхи їх всякого часу; настиг же їх на кінець кнів (Божий). ¹⁷ Ми ж, братте, осиротівши без вас на час-годину, лицем, а не сердцем, ще більш старались з великим бажанням бачити лице ваше. ¹⁸ Тимже хотіли ми йти до вас, я

таки Павел раз і вдруге, та й заборонив нам сатана. ¹⁹ Яка бо нам надія, або радість, або вінець похвали? чи й не ви ж перед Господом нашим Ісусом Христом у приході Його? ²⁰ Ви бо слава наша і радість.

3

¹ Тим же вже, не стерпівши, зволили ми зостати ся самим в Атинах, ² і послали ми Тимотея, брата нашого, й слугу Божого, й помічника нашого в благовістю Христовому, утвердити вас і втішити вас у вірі вашій, ³ щоб ні один не хитавсь у горю сьому; самі бо знаєте, що нас на се поставлено. ⁴ Бо коли і в вас були ми, наперед казали вам, що маємо горювати, яко ж і сталось, і знаєте. ⁵ Того. ж то й я, більш не стерпівши, послав довідатись про віру вашу, щоб не спокусив вас спокусник, і не марний буде труд наш. ⁶ Тепер же, як прийшов Тимотей до нас од вас, та благовістив нам про віру вашу і любов, і що маєте спомин про нас добрий завсїди, бажаючи нас видїти, яко ж і ми вас, ⁷ тим то втішились ми, братте, вами у всякому горю, і нужді нашій, вашою вірою: ⁸ бо ми тепер живі, коли ви стоїте в Господі. ⁹ Яку ж бо дяку Богу можемо оддати за вас, за всю радість, якою радуємось задля вас перед Богом нашим, ¹⁰ ніч і день ревно молячись, щоб видїти лице ваше і доповнити недостаток віри вашої? ¹¹ Сам же Бог і Отець наш і Господь наш Ісус Христос нехай направить путь наш до вас. ¹² Вас же нехай Господь намножить і збагатить любовю один до одного й до всіх, яко ж і ми до вас, ¹³ щоб утвердити серця ваші непорочні в сьвятості перед Богом, Отцем нашим у прихід Господа наглого Ісуса Хриота з усіма сьвятими Його.

4

¹ Далше ж благаємо вас, братте, і напоминаємо в Господі Ісусі, яко ж прийняли від нас, як подобав вам ходити й угождати Богові, так щоб більш (у тому) достаткували. ² Бо знаєте, які заповіді дали ми вам Господом Ісусом. ³ Така бо воля Божа, освяченне ваше, щоб ви вдержувались од блуду, ⁴ щоб кожен з вас знав, як держати посудину свою у святості і честі, ⁵ не в страсті похотній, яко ж і погане, що не знають Бога; ⁶ щоб ніхто не переступав ні в якому ділі і не обманював брата свого: тим що Господь відомститель за все те, яко ж ми й перше казали вам і свідкували. ⁷ Не покликав бо нас Бог на нечистоту, а на святость. ⁸ Тимже, хто відкидає, відкидає не чоловіка, а Бога, що дав нам і Духа свого святого. ⁹ Що ж до братньої любови, то не треба писати вам, самі бо ви навчені від Бога любити один одного. ¹⁰ І справді ви так чините всім братам по всій Македонії. Благаємо ж вас, братте, достаткувати ще більш, ¹¹ і щоб пильно дбали (про те, щоб) бути тихими, та чинити своє, та робити своїми руками, яко ж ми заповідали вам, ¹² щоб ви чесно ходили проти тих, що осторонь (вас), і не ввали нужди ні в чому. ¹³ Не хочуж, братте, щоб ви не відали про тих, що впокоїлись, щоб не скорбіли ви, як інші, що не мають надії. ¹⁴ Бо коли віруємо, що Христос умер і воскрес, так Бог і тих, що послули в Ісусі, приведе з Ним. ¹⁵ Се бо дам глаголемо словом Господнім, що ми, которі зостанемось живими до приходу Господнього, не попередимо тих, що впокоїлись. ¹⁶ Сам бо Господь з повеліннем, з голосом архангелським і з трубою Божою зійде з неба, і мертві в Христі воскреснуть найперше; ¹⁷ потім ми, которі зостанемось живі,

вкупі з ними будемо підхоплені в хмарах назустріч Господові на воздух, і так завсіди з Господем будемо.
18 Тим же втішайте .один одного словами сими.

5

1 Про часи ж і пори, братте, не треба вам писати.
2 Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде. 3 Бо, як ховорити муть: “Упокій і безпечність”, тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони. 4 Ви ж, братте, не в темряві, шов той день як злодій, захопив вас. 5 Усі ви сини сьвітла і сини дня; ми не (сини) ночі або тьми. 6 Тимже оце не спімо, як інші, а пильнуймо і будьмо тверезі. 7 Ті бо, що сплять, у ночі сплять, і що впивають ся, у ночі впивають ся. 8 Ми ж, (сини) дня, тверезімо ся, одягнувшись у броню віри та любови і шолом надії на спасенне. 9 Бо не призначив нас Бог на гнів, а на одержанне спасення, через Господа нашого Ісуса Христа, 10 що вмер за нас, щоб, чи то пильнуємо, чи то спимо, укупі з Ним жили. 11 Того ж то втішайте один одного і збудовуйте один одного, яко ж і робите. 12 Благаємо ж вас, братте, знайте тих, которі працюють між вами, і старшинують над вами в Господі, і навчають вас, 13 і поважайте їх вельми високо в любові за діло їх. Живіть мирно між собою. 14 Благаємо ж вас, братте, урозумлюйте непорядних, утішайте малодушних, піддержуйте немочних, довго терпіть усім. 15 Гледіть, щоб ніхто не оддавав злом за зло, а завсіди про добре дбайте і один для одного, і для всіх. 16 Всякого часу радуйтеся. 17 Без перестану молітеся. 18 За все дякуйте: така бо воля Божа в Христі Ісусі

про вас. ¹⁹ Духа не вгашуйте. ²⁰ Пророцтвами не гордуйте. ²¹ Всього досліджуйте; доброго держітесь. ²² Од усякого виду лихого вдержуйтесь. ²³ Сам же Бог упокою нехай освятить вас зовсім, і весь ваш дух, і душа, і тіло нехай збережить ся непорочне у прихід Господа нашого Ісуса Христа. ²⁴ Вірен, Хто покликав вас. Він і зробить (се). ²⁵ Братте, моліте ся за нас. ²⁶ Витайте все братте цілуванням сьвятим. ²⁷ Заклинаю вас Господом, прочитати посланне се перед усім браттем. ²⁸ Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вами. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P.
Kulich in 1871

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files
dated 22 Nov 2019

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358